

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/312/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3810010909
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2011:3810010909.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2011 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému Y. L., takto

rozhodol:

Obžalovaný: Y. L., XX.X.XXXX v L., bytom J., J. XXX/XX

sa oslobodzuje

spod obžaloby pre trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že v Prievidzi si dňa 9.2.2004 na základe zmluvy o pôžičke požičal od P. N. sumu 3 000 000,- Sk (99.581,76 eur), v zmluve sa zaviazal pôžičku vrátiť aj spolu s dohodnutými úrokmi do 28.2.2005, dňa 9.2.2004 v Prievidzi podpísal s P. N. zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na LV XXXX pre k.ú. Y. Z., pôžičku v dohodnutom termíne nevrátil, zaplatil len úroky vo výške spolu 140 000,- Sk (4.647,15 eur), na svoju bývalú manželku U. N. darovacou zmluvou dňa 26.7.2005, ktorej účinky nastali vkladom do katastra nehnuteľností dňa 24.8.2005, previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, k.ú. Y. Z., konkrétne pozemky parc. č. XXX/X - záhrady o výmere 828 m², parc. č. XXX - záhrady o výmere 354 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 29 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 510 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 147 m² a rodinný dom súp. č. XXXXX, postavený na pozemku parc. č. XXX/X), celkovo mali prevedené nehnuteľnosti hodnotu 3832737,6 Sk (127223,58 eur), čím poškodenému P. N. spôsobil škodu vo výške 3 000 000,- Sk (99581,76 eur),

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného L., znalca Ing. E., poškodeného N., svedkov G., F., P., N., podľa § 269 Tr. poriadku oboznámil konfrontáciu čl. 50-52, 53-54, zmluvy čl. 81-82, darovaciu zmluvu čl. 83-84, výpis z katastra nehnuteľností čl. 85-86, platobný rozkaz čl. 87, upovedomenie čl. 88, uznesenie čl. 89-90, správy čl. 91-92, register trestov čl. 93, 136, trestné oznámenie čl. 1-2, pripojený spis Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6C 112/2008. Podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku so súhlasom prokurátora, obžalovaného bol oboznámený znalecký posudok čl. 61-77.

Obžalovaný ku skutku okrem iného uviedol, že sumu 3 000 000 Sk si požičal od poškodeného N. 9.2.2004 za tú pôžičku ručil svojim domom. Svedčí o tom zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorú spísal s poškodeným N.. Peniaze potreboval na to, že chcel kúpiť reštauráciu E., čo nakoniec nebolo zrealizované. Peniaze poškodenému N. postupne splácal aj úroky čo poškodený poprel. Splatil mu zhruba 1,1 až 1,3 milióny Sk z tej pôžičky. Poškodený dostal posledné peniaze od neho v októbri 2006. Vo výpovedi z 20.1.2010 poškodený uvádza, že nezaplatil asi 140 000 Sk. K vráteniu peňazí ho poškodený nejako netlačil. Tú založenú nehnuteľnosť,

ten dom potreboval previesť na poškodeného, lebo mal problémy s F. a F.. S F. mal civilný spor ohľadne autoservisu na sídlisku, ktorý vyhral. F. a F., obaja sú už nebohí začali na neho tlačiť, chceli ho pripraviť o nehnuteľnosť. Išiel za poškodeným, chcel aby tú nehnuteľnosť poškodený previedol na seba. Poškodený s tým nesúhlasil, mal problémy s manželkou. Keď to poškodený odmietol urobiť konzultoval to s viacerými ľuďmi. Nakoniec previedol tú nehnuteľnosť na manželku, bývalú manželku. Potom sa nič nedialo, poškodený vedel o tom, že to takto urobil, že ten majetok previedol darovacou zmluvou na bývalú manželku. Problém s poškodeným nastal až potom, keď mu odoprel urobiť nejaké veci. Poškodeného manželka, N., mala priateľa E.. Poškodený ponúkol určitú sumu, že ho chce vidieť, toho E. na vozíku. Ponúkol mu za to 1,5 milióna Sk v hotovosti a pol milióna doplatok. To bola prakticky tá suma, ktorú mu mal ešte z tej pôžičky vrátiť. Ak poškodený tvrdí, že nevedel, že si má zavkladovať vlastnícke právo k tej nehnuteľnosti, nehovorí pravdu, on to ani nechcel urobiť. On tú nehnuteľnosť ako záruku k tej zmluve o pôžičke ani nechcel, to mu navrhol on. Poškodený na neho podal trestné oznámenie prvú 27.9.2007, resp. najprv podal žalobu 7.7.2008 na súde v Prievidzi. To bolo potom čo sa spojil s D., kamarátom JUDr. H.. Jedná sa o civilný spor vedený na Okresnom súde v Prievidzi pod. č. 6C 112/2008. Prvostupňový rozsudok v tejto veci bol krajským súdom zrušený. Táto vec doposiaľ nie je ukončená, predpokladá, že bude ukončená v jeho prospech. Dňa 27.9.2007 podal poškodený na neho trestné oznámenie, že ho podviedol. Trestné stíhanie voči nemu v tejto veci bolo zastavené. Následne bolo podané nové trestné oznámenie za trestný čin poškodzovania veriteľa, čo je predmetom tohto konania. V tomto konaní chce preukázať, že mal peniaze na vrátenie poškodenému mal 2,3 milióna Sk za krčmu. Peniaze požičal svedkovi F.. F. požičal peniaze niekedy v júni - júli 2005. Požičal mu 3,7 milióna Sk. V tej dobe mal zhruba 6 miliónov Sk v hotovosti, lebo predával krčmu. Poškodený mu narobil problémy, dal na neho exekúciu, preto musel zastaviť živnosť na Slovensku. Nikdy nepovedal, že by poškodenému nevrátil tie peniaze z pôžičky, ale svojim konaním poškodený spôsobil takú škodu, že bude uvažovať nad tým, že poškodený mu musí nejaké peniaze z tohto titulu dať. Na otázku samosudcu či má doklady o tom, že poškodenému vrátil peniaze ako uvádzal okolo 1,2 milióna Sk uviedol, že nie, boli kamaráti. Na otázku prokurátora uviedol, že s manželkou sa rozviedol v roku 1996. Na otázku, prečo previedol tú nehnuteľnosť práve na bývalú manželku uviedol, že vedel, že bývalá manželka neurobí v súvislosti s tým nič proti záujmom detí. Na deti nepreviedol tú nehnuteľnosť preto, lebo vtedy ešte neboli plnoleté. Bývala manželka pôvodne ani nesúhlasila s tým prevodom nehnuteľností na ňu, ale prehovoril ju starší syn A.. Na otázku prokurátora uviedol, že poškodený pôvodne po ňom nechcel vrátiť zvyšok tej pôžičky, vrátenie začal požadovať až potom čo odmietol mu poskytnúť tú službu dostať na vozík priateľa jeho ženy E.. V čase začatia exekúcie, exekútorom z J. L. JUDr. F. nemal na seba napísaný žiaden majetok. Na otázku či vedel, že ak sa bude úmyselne zbavovať majetku môže sa dopustiť trestného činu, uviedol, že vôbec nad tým nerozmýšľal takto. Na otázku, že zo zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva vyplýva, že ak by nehnuteľnosť previedol na iný subjekt dopúšťa sa trestného činu poškodzovania veriteľa, obžalovaný uviedol, že poškodený si mohol uplatniť svoje práva a previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na seba. On previedol nehnuteľnosti darovacou zmluvou na bývalú manželku až pol roka potom. V čase keď previedol nehnuteľnosť darovacou zmluvou na bývalú manželku mal finančné prostriedky. Mal hotovosť okolo 5 miliónov Sk. Jeho finančná situácia do roku 2005 bola odlišná oproti finančnej situácii vo februári 2004, keď podpísal zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s poškodeným. Na otázku ak v roku 2005 mal k dispozícii finančné prostriedky, spomína, že 5 miliónov Sk prečo poškodenému nevrátil pôžičku uviedol, že poškodený nechcel tie peniaze vrátiť. Z dôvodov, ktoré už uviedol. Na otázku uviedol, že peniaze doteraz poškodenému nevrátil, lebo poškodený mu začal robiť problémy, podal na neho trestné oznámenie. Na otázku samosudcu uviedol, že pri podpísaní zmluvy o pôžičke s poškodeným bol prítomný svedok G..

Poškodený N., okrem iného uviedol, že požičal obžalovanému 3 milióny Sk, s tým, že mu každý mesiac bude vyplácať úrok 15 000 Sk. Obžalovaný mu za tú pôžičku dal zastaviť dom. Z tých úrokov mu vrátil 140 000 Sk. Nie však do roku, ale až po nejakých dvoch rokoch. Keď povedal, že to dá na súd, povedal mu, že to môže dať, že to bude dlho trvať. Na otázku, kedy mu to povedal, či pred tým, ako previedol dom na bývalú ženu, uviedol, že áno. To, že to previedol na bývalú ženu sa dozvedel, až keď išiel vec riešiť s právnikmi. Právnicki zistili, že dom je prevedený na jeho bývalú ženu. Nevedel o tom, že tú nehnuteľnosť si má dať na katastri previesť na seba. Obžalovaný mu medzi tým sľuboval, že mu peniaze vráti. Obžalovaného kamarát G. mu aj telefonoval, že obžalovaný má peniaze, že mu už peniaze vráti, ale obžalovaný mu žiadne peniaze nevrátil. Na otázku, aby vysvetlil, prečo tieto skutočnosti, že vedel, že obžalovaný má finančné prostriedky na vrátenie neuvádzal v prípravnom konaní svedok uviedol, že na polícii odpovedal na to, na čo sa ho pýtali. Obžalovaný ho ďalej vodil za nos s tým, že mu peniaze vráti. Obžalovaný sa potom s ním prestal stykať. Prestali spolu chodiť na kávu. Diví sa, že sa s ním

prestal stýkať aj svedok G., lebo mu dal na auto 220 000 Sk. Obžalovaný sa zaujímal aj o súdne konanie, kde on vystupoval ako poškodený v súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej utrpel zranenie. Tvrdil, že on vybaví, aby tie peniaze dostal, chcel za to obžalovaný 1 milión Sk. Na otázku prokurátora odkiaľ mal sumu 3 milióny Sk, ktoré obžalovanému požičal uviedol, že za úraz. Bolo to odškodné za úraz. Na otázku uviedol, že od troch rokov od úrazu, ktorý utrpel vyhnal manželku z domu. Bolo to asi v roku 2006. Manželka pracovala určité obdobie v krčme obžalovaného, kedy to bolo nevie, nepamätám si to. Na otázku uviedol, že žena v roku 2006 odišla k sestre do H. Z.. V období roku 2003-2006 jeho žena priateľa nemala, potom mala. Jeho meno si nepamätá. Na otázku uviedol, že od obžalovaného žiadal vrátiť pôžičku po lehote splatnosti. Pôžička bola splatná po roku. Na otázku prokurátora prečo si nedal zavkladovať nehnuteľnosť obžalovaného, ktorá bola založená na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, uviedol, že nevedel, že to má urobiť. Na otázku či bol niekto pri tom, keď mu obžalovaný vracal tie peniaze tých 140 000 Sk uviedol, že dva razy bol pri tom svedok G. a raz jeho nebohý otec. V obáľkach bolo 50 000 Sk, 50 000 Sk a 40 000 Sk. Presne jednu obálku mu dal obžalovaný, jednu svedok G. a pri jednej bol prítomný aj jeho otec. Obžalovaný vie o tom, že chce tú nehnuteľnosť darovať ho neinformoval. Nespomínal, že by sa mu niekto vyhráždal, že by ho chcel pripraviť o majetok. Od obžalovaného nikdy nežiadal žiadne služby. Na otázku prečo teda obžalovaný tvrdí, že mal žiadať po obžalovanom ublížiť na zdraví priateľovi bývalej jeho ženy uviedol, že nevie. Na otázku obhajcu uviedol, že tvrdí, že nevedel o tom, že má zavkladovať tú nehnuteľnosť, ktorú založil obžalovaný na katastri. Potom čo bola prečítaná časť výpovede svedka z 20.1.2010, kde uviedol, že k zavkladovaniu predmetnej nehnuteľnosti do katastra nedošlo, pretože obžalovaný ho ústne ubezpečil, že svoj dlh z pôžičky zaplatí, dôveroval mu, preto návrh na zavkladovanie vlastníckeho práva do katastra nedal. Svedok uviedol, že toto nikdy nepovedal. Potom čo bola ukázaná svedkovi zápisnica z 20.1.2010 uviedol, že podpis na konci výsluchu je jeho. Asi si to zle prečítal, keď to podpisoval. Na otázku obhajcu či si pamätá, čo povedal v rámci trestného stíhania, kde bol obžalovaný stíhaný pre podvod, svedok uviedol, že si to už nepamätá. Na otázku obhajcu, či mohla zaznieť v súvislosti s tým zavkladovaním nehnuteľností zo strany poškodeného taká vec, že je z obžalovaným kamarát, a preto nedal tú nehnuteľnosť zavkladovať, svedok uviedol, že je možné, že to tak mohlo byť. Možno mu dal na to nejaký rok. Na otázku samosudcu, že skutok sa mal stať v roku 2004 a poškodený podal trestné oznámenie na obžalovaného v roku 2009, prečo s takým odstupom, poškodený uviedol, že v roku 2007 podal trestné oznámenie, za podvod. Bolo to ukončené tak, že nič sa nestalo. Na otázku samosudcu z popudu koho bola pôžička zabezpečená tou nehnuteľnosťou, či z popudu jeho ako poškodeného, alebo z popudu obžalovaného uviedol, že to bol návrh obžalovaného. Obžalovaný prišiel s tým, že si chce požičať peniaze a dá mu do zálohy dom. Zmluvu o pôžičke a zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zabezpečil obžalovaný. Na otázku ak tvrdí, že nevedel, že má dať zavkladovať zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na katastri, či sa o ďalšom postupe radil s nejakým právnikom keď mu obžalovaný pôžičku nevracal, poškodený uviedol, že nie. Na otázku prečo uviedol, že obžalovanému veril, čakal. Na otázku či vie, že obžalovaný požičal svedkovi F. peniaze uviedol, že nie. Na otázku či študoval spis poškodený uviedol, že niečo čítal. Svedka F. nepozná. V tom období vedel, že mal mať obžalovaný peniaze z mototechny. Ukazoval mu od toho aj papiere, tiež vie, že mal mať peniaze z nejakých pozemkoch pri plážovom kúpalisku v Prievidzi. Tieto boli napísané na svedka G.. To mu hovoril obžalovaný aj svedok G.. S bývalou manželkou sa rozviedol v roku 2010. Kým sa o neho starala do toho roku 2006 o rozvode neuvažoval. Nie je pravda, čo tvrdí obžalovaný, že v podstate vrátenie pôžičky ani nechcel, lebo sa obával, že môže o peniaze prísť pri rozvode s bývalou manželkou. Tvrdenie obžalovaného, že mu nemusí vrátiť zvyšok pôžičky ak dostane na vozík priateľa jeho bývalej ženy, nie je pravdivé. Na otázku obhajcu uviedol, že obžalovaný mu nikdy nehovoril o svojich problémoch aké má. Na otázku samosudcu uviedol, že svedkovi G. požičal tých 220 000 Sk na auto niekedy v roku 2006 alebo 2007, možno v roku 2008.

Svedok G. okrem iného uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania. Dátumy si nepamätá, ale obžalovaný si požičal od poškodeného peniaze 3 000 000 Sk. Bol pri tom on, brat obžalovaného, G. L.. Vtedy chcel obžalovaný kúpiť podnik E.. Obžalovaný si požičal peniaze od poškodeného, boli to peniaze, ktoré pred tým poškodený vysúdil. Tie peniaze, tie 3 milióny korún reálne nevidel. V súvislosti s tou zmluvou o pôžičke bol aj u notárky, resp. bolo to overené na Mestskom úrade. Vie o tom, že obžalovaný nejaké peniaze poškodenému z pôžičky vrátil. Hovoril, že okolo 700 000 Sk. Dával mu to v obáľkach. Vie o tom, že obžalovaný niesol poškodenému priamo štyrikrát nejaké obálky s peniazmi. Obžalovaný dal tieto peniaze poškodenému u poškodeného doma. Okrem neho poškodeného a obžalovaného pri nich nikto iný nebol. Na otázku uviedol, že tá zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bola vypracovaná na základe požiadavky obžalovaného. Na otázku či mal obžalovaný

v súvislosti s tými založenými nehnuteľnosťami nejaké problémy, napr. s miestnou mafiou, svedok uviedol, že to bolo neskôr. Asi o rok potom, čo si požičal peniaze. Mal problémy s F.. Tieto problémy boli v období, keď už mal obžalovaný tú pôžičku vrátiť. Na otázku či vie niečo o tom, že obžalovaný na žiadosť poškodeného za určitých podmienok, za určitú službu nemusel zvyšok pôžičky vrátiť, svedok uviedol, že od poškodeného sa žena odsťahovala a chcela sa s poškodeným rozviesť. Poškodený sa bál, že by musel polovičku z tých peňazí dať žene. Manželka poškodeného si našla priateľa a poškodený požadoval od obžalovaného, aby ho dostal na invalidný vozík. Za to obžalovanému sľúbil určitý obnos peňazí. K majetkovým a finančným pomerom obžalovaného v dobe, keď mal vrátiť poškodenému pôžičku sa vyjadriť nevie. Nevie či obžalovaný vyzýval poškodeného, aby si dal zavkladovať tie založené pozemky na katastri. Poškodený ale veľmi dobre vedel, že si môže dať zavkladovať na katastri. Na otázku ako vie, že poškodený vedel, že si môže dať zavkladovať tie založené nehnuteľnosti na katastri, svedok uviedol „on je chorý na nohy, nie na hlavu“. Vie o tom, že bolo nejaké stretnutie obžalovaného s priateľom manželky poškodeného. Na otázku či mal nejakých 220 000 Sk na auto požičaných od poškodeného svedok uviedol, že nie, nech mu ukáže doklad. Žiadna žaloba na súde v súvislosti s týmito peniazmi nebola. Na otázku či sa niekedy bavil s poškodeným o finančnej situácii obžalovaného, uviedol, že však boli kamaráti mohli sa o tom spolu rozprávať.

Svedok F. okrem iného uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania. Od obžalovaného niekedy v roku 2005 si požičal 3,7 milióna Sk, bolo to niekedy v polovici roku 2005. Peniaze obžalovanému vrátil niekedy po roku. Od obžalovaného si dal podpísať len doklad o vrátení peňazí. Na otázku uviedol, že peniaze boli požičané aj vrátené v hotovosti. Na otázku uviedol, že peniaze, ktoré po roku obžalovanému vrátil si požičal, aby ich mohol vrátiť. Tie požičané peniaze od obžalovaného použil na podnikanie. Peniaze na vrátenie obžalovanému si požičal od svedkyne P.. Na otázku, prečo si práve od obžalovaného v roku 2005 požičal peniaze uviedol, že aj v minulosti si od neho požičal peniaze. Na otázku či vedel, že v tej dobe obžalovaný má peniaze, alebo sa len spoliehal, že má uviedol, že obžalovaný mu viackrát požičal peniaze. Spýtal sa ho či môže peniaze požičať.

Svedkyňa P. okrem iného uviedla, že trvá na výpovedi z prípravného konania. Obžalovaného osobne nepozná, len podľa mena. Ešte vie, že svedok F. mal od obžalovaného požičané peniaze. V lete 2006 si od nej svedok F. požičal peniaze, potreboval ich vrátiť. Na dvakrát si požičal, najprv 3 000 000 Sk a potom 600 000 Sk. Spomína si na jednu vetu čo jej svedok F. povedal v kancelárii, že aby mu ešte dala 600 000 Sk, že potrebuje vrátiť peniaze Y. L.. Na otázku uviedla, že svedkovi F. tie peniaze požičala v roku 2006.

Svedkyňa N. okrem iného uviedla, že trvá na výpovedi z prípravného konania. Keď prišla pozrieť manžela do Prievidze, peniaze už boli požičané, ukázal jej len zmluvu. S manželom, poškodeným žila 3 roky, potom čo utrpel úraz. Od manžela sa odsťahovala niekedy v roku 2004. Najprv k matke, ktorá tiež bývala v Prievidzi. Už v roku 2004-2005 uvažovali s poškodeným o rozvoze. Nakoniec sa rozviedli vlani. Na otázku prečo, ak uvažovali o rozvoze v roku 2005 sa rozviedli až v roku 2010 uviedla, že poškodeného jej bolo ľúto. Neriešila to, nemala potrebu rozviesť sa. Poškodený mal dopravnú nehodu v októbri 2000. Peniaze v súvislosti s tou dopravnou nehodou poškodenému boli vyplatené, keď už bývala u matky v Prievidzi. Čo sa týka tej pôžičky pre obžalovaného, poškodený jej povedal, že mu peniaze požičal, že obžalovaný založil dom. Obžalovaného poznala asi od roku 1992. Na otázku uviedla, že potom čo odišla od poškodeného si našla priateľa E. asi v roku 2006. Potom čo bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde uviedla že s E. začala žiť asi v roku 2005, svedkyňa uviedla, že možno to bolo v roku 2005. Poškodený sa dozvedel o priateľovi až potom, keď už dal obžalovaného pôžičku. Svedok G. jej povedal potom zase, že asi dvakrát, že manžel chcel dať jej priateľa E. zbiť. Nevie odkiaľ má G. takúto informáciu, myslí si, že od obžalovaného. Nič viac ohľadne tohto údajného zbitia nevie, nič sa nestalo. Na otázku či vie niečo o tej údajnej pôžičke v súvislosti so zbitím toho E., uviedla, že pôžička s tým nemá nič spoločné. Potom čo bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde uviedla, že G. jej povedal, že obžalovaného mal jej manžel žiadať, aby zbil jej priateľa a za to mal obžalovanému odpustiť časť pôžičky svedkyňa uviedla, že áno malo to tak byť. Keď sa o tom bavila s manželom s poškodeným, tak poprel, že to, že to nie je pravda. Na otázku uviedla, že čo sa týka tej pôžičky ktorú mal obžalovaný od jej manžela tak, vie že asi dvakrát obžalovaný dal peniaze, nejaké úroky z tej pôžičky manželovi. Sumu uviesť nevie.

Na čl. 1-2 sa nachádza trestné oznámenie poškodeného N. zo dňa 20.8.2009 pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona. V predmetnom trestnom oznámení poškodený okrem iného uviedol, že zaplatenie peňažnej pôžičky 3 000 000 Sk malo byť zabezpečené aj

zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 9.2.2004 k nehnuteľnostiam zapísaným pôvodne na LV č. XXX . pre Katastrálne územie Y. Z. a ku vkladu vlastníckeho práva podľa tejto zmluvy do katastra nedošlo v dôsledku toho, že Y. L. ho ústne ubezpečil, že svoj dlh zo zmluvy o pôžičke z 9.2.2004 splatí, dôveroval mu, a preto návrh na vklad vlastníckeho práva podľa zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti nepodal.

Na čl. 50-52 sa nachádza konfrontácia medzi obvineným L. a poškodeným N. z 26.4.2010, v rámci ktorej poškodený N. okrem iného uviedol, že nehnuteľnosti , ktoré boli zábezpeku pôžičky neprepísal z dôvodu, že nevedel, že ich mal zapísať aj na kataster. Obžalovaný L. okrem iného uviedol, že z pôžičky vrátil asi 1,2 milióny Sk. Poškodený od neho žiadal službu ohľadne priateľa jeho ženy, za čo mu mala byť časť pôžičky odpustená. Túto skutočnosť v rámci konfrontácie poškodený N. poprel.

Na čl. 53-54 sa nachádza konfrontácia medzi poškodeným N. a svedkom G. z 28.4.2010, v rámci ktorej svedok G. okrem iného uviedol, že bol svedkom pri podpise zmluvy o pôžičke medzi obvineným a poškodeným. Obvinený vyplatil poškodenému asi 700 000 Sk. Poškodený mal s obvineným dohodu ohľadne manželky poškodeného. Poškodený mu mal odpustiť časť pôžičky za vykonané služby, že obvinený zabezpečí, že dostane priateľa jeho manželky na vozík. Poškodený N. v rámci konfrontácie túto skutočnosť poprel.

Na čl. 81 sa nachádza zmluva o pôžičke medzi veriteľom poškodeným N. a dlžníkom obžalovaným L. z 9.2.2004. Veriteľ na základe tejto zmluvy poskytol dlžníkovi sumu 3 000 000 Sk. Veriteľ sa zaviazal poskytnúť pôžičku dlžníkovi na dobu určitú do 28.2.2005. Veriteľovi podľa zmluvy mesačne k poslednému dňu mesiaca bude vyplácaný úrok vo výške 15 000 Sk. Zabezpečenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, účastníci zmluvy zriadili záložné právo k nehnuteľnostiam vedným na LV č. XXX pre k. ú. Y. Z., ktorých vlastníkom je dlžník. Svedkom zmluvy bol aj svedok E. G., ktorý je aj v zmluve podpísaný.

Na čl. 82, 82 pv sa nachádza zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uzatvorená s veriteľom poškodeným N. a obžalovaným L. dňa 9.2.2004. Okrem účastníkov zmluvy je podpísaný ako svedok aj E. G.. Predmetom zmluvy je zabezpečenie splnenia záväzku dlžníka voči veriteľovi, ktorý vyplýva zo zmluvy o pôžičke z 9.2.2004. V bode 2 zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je uvedené, že dlžník zabezpečuje splnenie záväzku uvedeného v bode 1 zmluvy prevodom vlastníckeho práva v prospech veriteľa k nehnuteľnostiam v k.ú. Y. Z. zapísaný na LV XXX. Podľa článku 3 zmluvy po dobu trvania zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva nesmie dlžník majetok uvedený v článku 2 zmluvy zničiť, poškodiť, zatajiť, predať, vymeniť, odstrániť čo i len jeho časť, alebo zaťažiť pred vyrovnávaním celej pohľadávky veriteľa. Takéto konanie zakladá skutkovú podstatu trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 256 Tr. zákona.

Na čl. 83-84 sa nachádza darovacia zmluva medzi darcom obvineným Y. L. a obdarovanou U. N.. Predmetom darovacej zmluvy sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k. ú. Y. Z., Obec J..

Na čl. 89-90 sa nachádza uznesenie vyšetrovateľa PZ č. ČVS:ORP-266/OEK-PD-2007 z 27.9.2007, ktorým bolo trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 pre skutok na tom skutkovom základe, že Y. L. ako dlžník v presne nezistenom čase 9.2.2004 v J. na ul. J.. Y. XXX/XX, uzavrel s veriteľom P. N., nar. XX.X.XXXX v L., bytom J,.. Y. XXX/XX, OP: R. „zmluvu o pôžičke“ pričom po uzavretí zmluvy ihneď prevzal finančnú hotovosť vo výške 3 000 000 Sk. V tom sa zaviazal, že ju vráti do doby určitej a to do 28.2.2005, pričom splnenie svojho záväzku v dojednanej dobe zabezpečil zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľností LV č. XXX, pričom ku dnešnému dňu vrátil 140 000 Sk, čím uvedením P. N. do omylu sa obohatil o sumu 2 860 000 Sk, zastavené pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V odôvodnení svojho rozhodnutia vyšetrovateľ okrem iného uviedol, že bolo zistené, že Y. L. si peniaze požičal v úmysle ich splatiť v čase pôžičky nevedel, že nebude môcť v dojednanej lehote svoj záväzok splniť, ako i skutočnosť, že dlžník nesplnil svoj záväzok vrátiť peniaze v dojednanej dobe, hoci tak mohol ešte urobiť, ešte nedokazuje, že uviedol veriteľa do omylu, t. j., nesplatenie úveru nezakladá trestnú zodpovednosť vyššie uvedeného trestného činu.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 6C 112/2008 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 11.1.2011 v právnej veci navrhovateľa P. N. proti odporcom Y. L. a U. L. o určení vlastníckeho práva bolo rozhodnuté, že odporca v 1. rade, Y. L. je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Y.

Z. zapísaných na LV č. XXXX vedenou Správou katastra J., okres J., Obec J. v k. ú. Y. Z.. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že uznesením Krajského súdu Trenčín č. 5Co 67/2011 zo dňa 12.7.2011 bol rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 6C 112/2008 z 11.1.2011 zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa síce stal, avšak nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku súd obžalovaného L. spod obžaloby oslobodil. Po vykonanom dokazovaní je možné podľa názoru súdu ustáliť záver, že v predmetnom prípade sa skôr jedná o občianskoprávny vzťah medzi obžalovaným L. a poškodeným N., ako o trestnoprávnu zodpovednosť na strane obžalovaného L.. Je preukázané, že obžalovaný L. si dňa 9.2.2004 na základe zmluvy o pôžičke požičal od poškodeného N. sumu 3 000 000 Sk, túto sa zaviazal spolu s dohodnutými úrokmi vrátiť poškodenému N. do 28.2.2005, pričom na zabezpečenie tohto záväzku dňa 9.2.2004 s poškodeným N. podpísal zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. Y. Z., ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, tiež je pravda, že pôžičku v dohodnutom termíne poškodenému N. nevrátil. V tejto súvislosti treba predovšetkým poukázať na tú skutočnosť, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti v súvislosti s touto vecou podľa ustálenej súdnej praxe (R 41/1991) nestačí ak je dlžníkom oddialené prípadne sťažené uspokojenie veriteľa pokiaľ má veriteľ možnosť uspokojiť svoju pohľadávku z iného majetku dlžníka. V súvislosti s tým súd v konaní pred súdom vykonanými dôkazmi zistil, že v období po uplynutí dohodnutej doby na vrátenie pôžičky po 28.2.2005 obžalovaný L. mal finančné prostriedky ktorými mohol poškodenému N. pôžičku vrátiť, svedčí o tom výpoveď svedka F., potvrdená tiež výpoveďou svedkyne P.. Z uvedených výpovedí vyplýva, že v roku 2005 si svedok F. požičal od obžalovaného L. 3,7 milión Sk, ktorú mu asi v priebehu roka aj vrátil. Svedkyňa P. potvrdila, že finančné prostriedky na vrátenie pôžičky svedka F. pre obžalovaného L. poskytla svedkovi F. ona. Podľa názoru súdu, taktiež v konaní pred súdom nebola vyvrátená obrana obžalovaného L., ktorá spočívala v tom, že predmetné nehnuteľnosti previedol darovacou zmluvou na svoju bývalú manželku z toho dôvodu, že v priebehu roku 2005 mal problémy s miestnou „mafiou“ a poškodený N. v podstate ani nechcel v uvedenom období po uplynutí dohodnutej pôžičky od obžalovaného L. vrátiť finančné prostriedky, ktoré im požičal, a to z toho dôvodu, že sa obával, že v súvislosti s uvažovaným rozvodom s manželkou by o časť finančných prostriedkov mohol dôjsť. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok G., ktorý navyše bol prítomný aj pri uzatváraní zmluvy o pôžičke, a tiež aj pri uzatváraní zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam dňa 9.2.2004 ako svedok, a tento potvrdil skutočnosti uvádzané obžalovaným L.. Tiež treba poukázať na tú skutočnosť, že poškodený N. v trestnom oznámení (čl. 1-2) a vo výpovedi v prípravnom konaní uvádzal ako dôvod, že neuplatnil svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam po 28.2.2005 na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam z toho dôvodu, že veril, že mu obžalovaný požičanú sumu na základe zmluvy o pôžičke z 9.2.2004 vráti. V konaní pred súdom a už aj v prípravnom konaní pri konfrontácii uvádzal, že nevedel o tom, že si má na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z 9.2.2004 zavkladovať predmetné nehnuteľnosti na katastri. Toto tvrdenie poškodeného N. sa súdu zdá byť nevierohodné a účelové. Všetky vyššie uvedené skutočnosti a úvahy viedli súd k tomu, že podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného L. spod obžaloby pre trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.